

Per tant, efectivament, este govern treballa... Saben vostés que el pacte del botànic una de les seues..., dels seus objectius és l'eradicació de la violència de gènere i la política de protecció de les dones que estan en esta situació. Li diré un poc les actuacions del govern.

Però abans d'això m'agradaria destacar una cosa. El dilluns, malauradament, el dilluns vam tindre de fer una concentració a les portes del palau. Va ser la primera volta, en estos vint mesos, que totes les institucions estaven allí. Estava el Govern d'Espanya, estava el govern de La Generalitat, estava el govern de la Diputació de València i estava l'Ajuntament de València. Jo vull posar en valor això, perquè jo crec que ha arribat el temps de traure este tema de la confrontació partidista.

I, malauradament, hui també és un dia en què demà tindrem una concentració a les portes del palau. I estic quasi convençuda que tornarem a repetir eixa unitat d'acció de tots els governs en contra de la violència de gènere i a favor de construir relacions igualitàries.

Per tant, permeta'm que destaque el que ha fet el govern valencià, permeta'm que traguem açò de la contesa partidista, de la confrontació partidista. I anem a vore si aconseguim un veritable pacte, un pacte d'estat, que estan reclamant tantes organitzacions feministes i tantes organitzacions que lluiten per la igualtat d'hòmens i dones, un veritable pacte on totes i tots pugam lluitar contra este fenomen extrem del masclisme i de les desigualtats.

Li diré. Millores en la xarxa de centres residencials, amb l'obertura d'un centre d'emergència a València, amb tretze places, que és un recurs residencial de curta estada per a garantir l'acolliment immediat de dones i els seus fills i filles menors que han d'eixir de sa casa en temps rècord. ¿Val? És de curta estada, fins a buscar un allotjament més permanent. O siga, la província de València no disposava de cap i este és un dels centres que se va posar en marxa.

El trasllat del centre de recuperació integral de València, únic que existix en la província de València, especialitzat en atenció integral a les víctimes de violència i menors que els acompanyen. I el centre es troba en un local cedit de forma temporal, en condicions deficientes, i estem habilitant un nou local en millors condicions per a poder prestar este servei. I a més, sense barreres arquitectòniques, perquè també a vegades tenim dones víctimes de violència que tenen un problema de diversitat funcional i que els centres no estaven habilitats per a atendre estes dones.

L'obertura a València de dos habitatges tutelats, amb sis i set places, respectivament. Les millores en els centres dona. La creació d'un nou centre dona a Torrevieja, que és una qüestió imminent, atés pel centre de Dona 24 Hores d'Alacant; ampliació dels dies de funcionament del centre dona de Dénia, que ara opera tots els dies, abans nomé ho fea de dilluns a divendres.

Ampliació de l'atenció psicològica a menors, que fins al moment es realitzava únicament de manera grupal i ara se fa de manera individualitzada.

S'amplia el nombre de professionals en tots els centres dona existents per a garantir una millor atenció i accelerar les cites, segons les necessitats de cada cas.

I es trasllada el centre dones 24 hores de València, des de l'actual ubicació en Guillem de Castro, 100, que era un local que no oferia –a nosaltres ens sembla– les condicions mínimes de dignitat, al carrer Guàrdia Civil, 21, que és un nou local que disposa de més superfície, de més lluminositat i de més amabilitat per a atendre a les dones.

Quant a..., done'm un poquet, done'm un poquet de..., com és un tema aixina com molt transversal...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Molt poquet. Per favor, vaja acabant.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Nova xarxa d'atenció a víctimes de violència de gènere, distingint entre recursos d'atenció a dones en exclusió social i víctimes de violència de gènere, que abans estava tot barrejat i no se pot barrejar. Atenció a fills i filles menors.

I després, quant a prevenció, els tallers de prevenció de violència de gènere dirigits a segon d'ESO, coneixen la campanya «No me toques el Whatsapp». Hem arribat a 18.479 estudiants, perquè és obvi que la violència de gènere també se combat des de que són menuts. Vull dir, hem de fer una prevenció, no només l'atenció quan ja ha ocorregut. Hem d'evitar que passe.

Xerrades coeducatives dirigides a pares i mares perquè treballen en l'àmbit familiar. Hem triat dos apps: «D'igual a igual», «Ni més ni menys». Totes les conselleries –justícia, educació, sanitat... –han participat en esta proposta, economia també.

I en fi, com que ja se m'ha acabat el temps..., però jo crec que estem implementant una xarxa molt més segura i molt més..., que arribe a tot el territori, estem fent prevenció i estem treballant per la unitat d'acció de tots els partits i de totes les institucions en la lluita contra la violència de gènere. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Anem a passar ara a la pregunta 741, que formularà la diputada Rosa María García, del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyora García, quan vullga, per favor.

La senyora García González:

Gracias, señora presidenta.

Buenas tardes, señor Marzà.

Le voy a dar unos datos que usted conoce suficientemente, lógicamente, pero es para centrar un poco el tema de las preguntas que le haré a continuación.

Después de veinte años examinando a los alumnos de selectividad en institutos más cercanos que los campus de las universidades públicas de Valencia y Alicante, se decidió de manera unilateral que cerca de dos mil quinientos alumnos, de una treintena de municipios de nueve comarcas –L'Alcoià, el Comtat, la Marina Alta, Marina Baixa, la Vall d'Albaida, la Costera, la Canal de Navarrés, la Ribera Alta i la Ribera Baixa–, se vieron forzados por la *conselleria* de educación a trasladarse a los campus que les correspondan para realizar las pruebas de selectividad entre el 6 y el 8 de junio.

Hace veinte años que se acordó crear subse-des de esas pruebas de acceso en institutos para evitar traslados de más de una hora a los alumnos. Unos alumnos que ya sufren el estrés del momento y que se verían obligados de esa forma a levantarse más temprano, a llegar a sus localidades por las noches, con la consiguiente inversión de tiempo, además.

Varios días más tarde, la *conselleria* rectificó y anunció que se mantendría este mismo curso en las localidades de origen, sin tener que desplazar hasta 1.200 alumnos a las universidades de Alicante y Elche, en el caso de la provincia de Alicante.

Ante la multitud de quejas, obviamente, los ayuntamientos se apresuraron a proponer espacios alternativos para que sus respectivas poblaciones no se vieran afectadas por esa medida. Es el caso de Benidorm, que propuso la escuela de idiomas o la UNED; es el caso de Alcoy, que propuso la universidad politécnica y es el caso de Denia, que propuso también la UNED.

Finalmente, la gestora de las PAU, integrada por la *conselleria*, las cinco universidades públicas valencianas y los representantes de los equipos directivos de los centros de secundaria, han decidido mantener los tribunales de selectividad de Xàtiva, Ontinyent, Denia o Alcoy. Falta una solución a día de hoy para Benidorm y para Alcira.

Todo ellos se ha conseguido gracias a las presiones ejercidas por los directores de centros de secundaria y han conseguido que se reconsiderara la prohibición inicial en los institutos, manteniendo la premisa de que el resto de alumnos de secundaria no pierda clases lectivas los tres días de selectividad.

Le voy a hablar de un..., únicamente un caso, que es el que más conozco, que es el de Alcoy. Y en Alcoy se han ofrecido los institutos Cotes Baixes, Andreu Sempere, Pare Vitoria, que rotarían cada año, además de la sede de la UPV y la escuela de adultos en el Viaducto. Y además, estamos a punto de inaugurar un campus de la UA, con lo que cual no tenía sentido.

De todos modos, en este y en el resto de casos, las universidades se van a desplazar para comprobar los espacios, y antes del 30 de marzo, al parecer, se decidirá. Hasta aquí los datos, como le decía.

Mire, señor Marzà, podemos entender las razones de la *conselleria*, lo podemos entender, el que ustedes crean que los estudiantes de los centros no deben perder clases por la realización de esas pruebas, de esas PAU. Yo también lo entiendo, nosotros también lo entendemos.

Sin embargo, a nuestro parecer, entre la opción de que los alumnos tengan que recorrer una distancia de más de una hora para poderse examinar y que los alumnos de secundaria pierdan clases, en nuestra opinión, hay un punto medio, y ese punto medio se llama diálogo y negociación con los municipios afectados.

Por ese motivo, señor Marzà, le pregunto: ¿por qué motivo la *conselleria* no propuso una alternativa a los ayuntamientos y a los centros educativos afectados? Porque al final hubiéramos llegado a esta misma conclusión de ahora.

Y otra pregunta: ¿qué necesidad, señor Marzà, había de enfadar a toda la comunidad educativa de las zonas afectadas? Creemos que ninguna, puesto que, finalmente, han aceptado que no haya cambios en la mayoría de dichos municipios.

A ver si me puede contestar.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Clar que li puc contestar. De fet... Probablement, ha hagut una falta d'haver comunicat millor, perquè la decisió era des del principi la mateixa. I ho pot comprovar perfectament amb la gent que participa de les proves de la PAU, a eixa comissió que n'hi ha mixta.

Nosaltres l'únic que vam dir va ser, des del primer moment, que el que no podia ser és que..., el que vam detectar l'any passat, que era, com vosté ha dit, que n'hi havia instituts que tancaven i que els alumnes de primer, segon, tercer de l'ESO, quart de l'ESO, primer de Batxillerat no feien classes durant tres dies, després tampoc recuperaven les classes després, perquè pogueren fer-se les proves d'accés a la universitat allà. Aleshores, vam dir: no pot ser, no pot ser que per fer unes proves d'accés a la universitat, es pare la docència de tota l'ESO i de primer de Batxillerat dels centres on es fan.

I l'únic que vam dir és que s'havien de mirar els llocs on sí que es podien fer i no interrompre les classes, és a dir, que no s'acabaren les classes de la resta d'estudiants, perquè han de continuar estudiant, no ho podem paraitzar. Això està passant durant molt anys, probablement sense cap tipus de notificació, perquè estem segurs que això tampoc li agradaria a un altre govern, supose, que es pararen totes les classes.

Nosaltres ho vam vore i vam dir: això no pot tornar a passar. I el que hem de deixar ben clar és que les universitats hauran de revisar els espais on es puguen fer les proves d'accés a la universitat. I d'acord amb què les universitats diguen que és un espai idoni on es pot realitzar la prova, es podrà realitzar sense cap tipus de problema. I això ho vam dir des del primer dia.

Per tant, no és que hàgem rectificat res, és que des del primer moment teníem clar que eixe era el camí que volíem fer, amb dos solucions molt senzilles; una, que els alumnes de l'ESO i primer de Batxillerat dels instituts que fins ara feien proves seguisquen tenint classe eixos tres dies; i l'altra, perquè els alumnes que l'any que ve aniran a la universitat i que havien de fer les proves d'accés, les facen el més prop possible del seu municipi i, per tant, que no s'hagen de desplaçar, com vosté diu, amb eixos nervis, tot i que és també cert que s'hauran d'acostumar l'any següent perquè hauran de desplaçar-se a la universitat.

Però, bé, com encara estan en segon de Batxillerat, esta bé que facen les proves el més prop possible del seu municipi. Però això ho vam dir en la comissió i per això s'ha estat parlant també després amb els municipis i amb les mateixes universitats.

Con vosté diu, la immensa majoria dels municipis i de les universitats ja han revisat els espais i ja s'han posat d'acord. Encara queda per a eixes proves d'accés i en el procés normal tots els municipis tindran solució i tindran..., podran realitzar les proves allà on els municipis vullguen que es faça la prova, sempre que la universitat ho haja revisat, i sense generar cap tipus de problema a la resta d'estudiants.

Por tant, coincidim amb vosté amb l'objectiu. El que probablement ha passat és que no s'haja explicat bé des del principi. Però, sincerament, no hem generat cap tipus de problemàtica. Per la nostra part, el que volíem era que realment solucionàrem un problema que n'hi havia, i és que els estudiants de l'ESO no feren classes quan devien estar fent classe, mentre els seus companys de batxiller feren les proves d'accés a la universitat.

Vosté ha explicat perfectament la situació dels diferents ajuntaments, que a hores d'ara sí que sé que tant Alzira com Benidorm han proposat un espai també, que són els únics que no havien donat ja la solució definitiva. Han proposat un espai i són les universitats respectives les que han d'anar..., i ja han concretat dia per a vore l'espai i donar el vistiplau. I, per tant, es podran realitzar les proves amb total normalitat i sense impedir que els alumnes de l'ESO seguisquen les seues classes, que és el que nosaltres volíem també.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Quatre segons, senyora García. Comence ja quan vullga. Cuatro segundos.

La senyora García González:

Simplemente para decir, señor Marzà, que lo celebro, pero desde luego, hay un problema de comunicación, porque lo que usted acaba de decir no lo entendió ni la prensa ni lo entendió la comunidad educativa ni lo entendió nadie.

Gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora García, por ajustarse al tiempo.

Conseller, li queden a vosté també vint-i-sis segons. Si estalviem alguna cosa, no ve mal.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Li agraiçc que coincidisca. El cert és que va ser comunicat així, els mateixos ajuntaments ho saben, vam parlar amb el secretari autonòmic i amb els directors territorials i de seguida ens vam posar a la feina per a buscar els espais. La solució és que podran fer les proves d'accés a la universitat quan toca i els estudiants de l'ESO no deixaran de perdre classes.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies per recuperar.

Ara anem a passar a la pregunta número 744, que formula el diputat Alberto García, també del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'educació també.

Senyor García, si és tan amable de polsar el micro, per favor. Ha d'acreditar-se primer, és que no s'ha acreditat vosté. Molt bé, ara sí. Quan vullga.

El senyor García Salvador:

Gràcies.

Bona vesprada, senyor conseller.

Jo li volia preguntar quin és el grau de compliment de la normativa vigent sobre les condicions d'accessibilitat que han de facilitar-se a les persones amb diversitat funcional a l'hora de realitzar proves d'accés a ocupació pública de la Generalitat valenciana.

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.